ИНСТРУКЦИИ ЗА ПОДГОТВЯНЕ НА МАТЕРИАЛИТЕ,
предлагани за печат в „Известия на Националния исторически музей“

Поредицата „Известия на Националния исторически музей“ е основният научен орган на НИМ. На страниците на „Известията“ се публикуват научни съобщения, статии и студии, чиято цел е да популяризират дейността на музея и да представят пред широката общественост и научните среди богатите му колекции.

„Известията“ излизат веднъж годишно в двуезичен формат – паралелен текст на български и английски. Томовете се разпространяват свободно в дигитален формат с цветни илюстрации (*.pdf) чрез сайта на НИМ. Ограничен тираж от печатни бройки с черно-бели илюстрации е предвиден за авторски екземпляри, както и за депозиране в специализирани библиотеки и научни институции.

I. Общи правила

– Предлаганите за печат ръкописи трябва да бъдат **оригинални авторски разработки** в следните научни области: археология, история, етнография, нумизматика, сфрагистика, епиграфика, музеология, консервация и реставрация, интердисциплинарни проучвания, опазване на културното наследство;

– Приоритетно се публикуват материали, посветени на проучването на паметници от колекциите на НИМ или свързани с научно-популяризаторската, събирателската и обществената дейности на музея (проекти, експедиции, изложби, конференции);

– С предоставянето на ръкопис авторът декларира, че той не е публикуван или изпратен за публикуване в друго издание;

– С предоставянето на ръкопис авторът се съгласява да спазва настоящите Инструкции за оформление на материалите;

– **Ръкописите се предават в електронен вариант** като приложение към съпровождащо електронно писмо на посочените в края адреси за контакти;

– Решение за публикуване или отхвърляне на ръкопис се взима от Постоянната редколегия на НИМ. При необходимост се търсят становища на външни специалисти, при спазване правилата на двойното анонимно рецензиране;

– Ръкопис, който не отговаря на тематичния обхват на поредицата или не е съобразен с настоящите Инструкции, се отхвърля без разглеждане от Редколегията.

– Редколегията има право да изисква от автора преработка на предложения ръкопис или на отделни части от него;

– При запълване на обема на настоящия том Редколегията си запазва правото да предложи на автора ръкописът му да бъде публикуван в следващия том на поредицата;

– Оттеглянето на ръкопис от страна на автора става в писмена форма, чрез изпращане на електронно писмо на посочените в края адреси за контакт. В такъв случай Редколегията

не е длъжна да предоставя на автора вече поръчани и/или изготвени от музея езикови преводи или обработени изображения, свързани с първоначалния ръкопис;

– След официалното публикуване на съответния том от поредицата авторите имат право свободно да качват своите статии и студии в дигитален формат на интернет-базирани платформи за споделяне на научна литература (напр. Academia.edu). Авторите са длъжни ясно и точно да посочат изданието, в което е публикувана тяхната разработка.

II. Обем на ръкописите

– Общият обем на текстовите елементи на ръкописа (основен текст, каталог, списък на използваната литературата, бележки под линия, таблици, приложения) **не трябва да надвишава 20 стандартни машинописни страници (36 000 знака)**. В този обем **не се включват изображенията** и прилежащите към тях анотации.

III. Общи технически изисквания за текстовите файлове

– Всички текстови файлове и таблици **се подготвят и форматират в MS Word** и се предават в *.doc (Word 97-2003 Document), *.docx (Word Document) или *.rtf (Rich Text Format) формат;

– При всички текстови файлове **се използва шрифт Times New Roman, Regular, 12 pt., разредка 1,15 pt.**;

– Всички текстови файлове, включително таблиците, трябва да са на **стандартни машинописни страници формат А4** (команда Layout > Size > A4), **ориентирани портретно** (команда Layout > Orientation > Portrait), **със стандартни полета** Left – 2,54 cm, Right – 2,54 cm; Top – 2,54 cm; Bottom – 2,54 cm (команда Layout > Margins > Normal);

– Текстовете във всички текстови файлове, с изключение на таблиците, трябва да са подравнени двустранно (команда Justify). **Не се прави отстъп за нов ред. Абзаците се разделят с 1 празен ред;**

– Не е желателно използването на функциите на MS Word за създаване на автоматични номерирани списъци или многопластови номерирани списъци (команди Bullets, Numbering, Multilevel List);

– Не е желателно прекаленото допълнително форматиране и стилизиране на текстовете – различни шрифтове, прекомерна употреба на болд, курсив, подчертаване, различни подравнявания на части от текста и т.н., освен в специфични случаи, посочени по-долу;

– Не е желателно да се въвежда номериране на страниците (команда Insert > Page Number).

IV. Пунктуация и символи

– **Изписването на векове** в българския текст е с латински цифри, а в английския – с арабски, напр.: X – XI в. / 2nd – 6th / 17th – 18th;

– **Непунктуационно използване на тире (–)**. В тези случаи тирето (за разлика от дефиса – съединителната чертица) се изписва **с интервал преди и след него**, и се употребява при означаване на приблизителност или разстояние във времето и пространството, напр.: 5 – 6 г., III в. пр. Хр. – III в. сл. Хр., XII – XIV в., 70 – 80-те г. на XIX в., 1939 – 1945 г., 2,50 – 3 м и др.;

– **Изписване на дати и срокове**, напр.: 01.2008 – 31.12.2010 г.;

– **Съединителна чертица (дефис)** се използва при изписване на двойни лични и фамилни имена и на съставни географски имена, напр.: Константин-Кирил Философ, А. Теодоров-Балан, Австро-Унгария; при полуслято изписване на сложни думи: черно-бял, сто-двеста, горе-долу; при изписване на сложни думи, чиято първа част е числително име, означено с цифра: 5-дневен, 100-годишнина;

– **Графични варианти на кавичките** – за българския текст са в стил „долу-горе“, а за английския – “горе”;

– **Изписване на „и“ с ударение“ (ѝ)** – въвежда се с клавишна комбинация Shift + клавиша за буквата й/ь/х;

– **Съкращения на мерните единици** от международната система SI. **Изписват се без точка** и на кирилица, и на латиница, напр.: мм / mm (милиметър), см / cm (сантиметър), м / m (метър), км / km (километър), г / g (грам), кг / kg (килограм), л / l (литър); както и: кв. м / м2 (квадратен метър), кв. км / km2 (квадратен километър) и др.;

– В българския текст за **десетичен знак** се използва запетая, а в английския – точка, напр.: 0,45 м / 0.45 m;

– **Изписване на съотношение между величини**, напр.: 1:5000, 1:2 500 000;

– **Използване на символи** – за номер (№); за процент (%); за градус (°); за температурни величини – C (Целзий), F (Фаренхайт); за географски координати (43°08'48" с. ш., 26°48'45" и. д. / 43°08'48" N, 26°48'45" E).

V. Файлове и структура на ръкописите

– Ръкописите съдържат следните задължителни елементи: **основен текст**, **списък с използвана литература**, **изображения** (ако има такива), **опис на изображенията** (ако има такива), **таблици** (ако има такива), **диаграми** (ако има такива), **опис на таблиците и диаграмите** (ако има такива), **текстови приложения** (ако има такива);

– Всички посочени елементи се предават в **отделни файлове, именувани на латиница с фамилията на автора**, напр.: Markov_Text.docx; Markov_Literatura.docx; Markov_Captions.doc;

– Всяко **изображение** се предава в отделен файл. Не се приемат изображения, обединени в един *.pdf или *.tiff файл. Всеки файл с изображение се именува с пореден номер, съответстващ на появата му в **основния текст** и на номерата в **описа на**

изображенията, напр. Markov_fig.1.jpg, Markov_fig.2.tiff и т.н. В случай че изображението е част от табло, тогава файлът се именува Markov_fig.3-1.jpg или Markov_fig.3a.jpg и т.н;

– Ако ръкописът съдържа **таблици, диаграми, текстови приложения**, всеки от тези елементи се предава в отделен файл. Мястото им в основния текст трябва да е добре обозначено, напр. с изписване на Таблица 1/ Диаграма 1 и т.н., на нов ред, отделено отгоре и отдолу с празен ред. Мястото на **текстовите приложения** е в края, след основния текст;

– **Таблиците** са с отделна номерация от изображенията. Предават се всяка в отделен MS Word файл, именуван Markov_Table 1.docx и т.н;

– **Диаграмите** са с отделна номерация от изображенията. Предават се всяка в отделен работен файл, за предпочитане MS Excel, именуван съответно Markov_Diagram 1.xls или Markov_Chart 1.xlsx;

– При наличие на таблици и диаграми се предават отделни **описи на таблиците и/или диаграмите** в MS Word файлове, именувани съответно Markov_Table captions.docx, Markov_Chart captions.docx и т.н.;

– **Текстовите приложения** се именуват съответно Markov_Appendix 1.docx и т.н.

VI. Основен текст

– Най-горе се посочва **заглавието** (**Bold,** 12 pt., **ГЛАВНИ БУКВИ**). Под него се посочва **авторът/-ите** (*Italic*, 12 pt.). Изписват се личното име и фамилията, равнени вдясно. Посочват се **научните степени, академичните длъжности и институционалната принадлежност**, ако авторът е външен за музея човек. Авторът/-ите посочват и e-mail адреса си;

– За по-добра подреденост и прегледност авторите могат да обособят в текста си **раздели с подзаглавия**. Подзаглавията (**Bold**, 12 pt.) се изписват на нов ред, отделени отгоре и отдолу с празен ред;

– **Препратките към образите** се обозначават в основния текст със съкращението „обр.“ в кръгли скоби, напр. (обр. 1) и съответно „fig.“ за английския текст, напр. (fig. 2). При наличието на съставни табла с няколко различни изображения препратките се изписват по следния начин: (обр. 3: 1, 3, 6 – 9), (fig. 3: 1, 3, 6 – 9) или (обр. 4а, в, е), (fig. 4a, c, e). В случаите, когато препратката се отнася до няколко изображения, се изписва така: (обр. 5, обр. 6, обр. 7), (fig. 8, fig. 9, fig. 10). В най-усложнения си вариант препратката би изглеждала по следния начин (обр. 10: 1, 4, 7 – 9, обр. 11, обр. 13, обр. 14: 1 – 5), (fig. 10: 1, 4, 7 – 9, fig. 11, fig. 13, fig. 14: 1 – 5);

– По същия начин се предават **препратките към таблици, диаграми, текстови приложения, каталожни номера**, напр.: (таблица 1), (диаграма 2), (приложение 3), (кат. № 1, кат. №№ 4 – 10), съответно на английски (table 1), (chart 2), (appendix 3), (cat. No 1, кат. Nos 4 – 10);

– При наличието на **каталог**, той се включва във файла с основния текст, обикновено след края на текста. Отделните каталожни единици се номерират последователно и се

разделят една от друга с празен ред. Оформлението и съдържанието на каталожните единици се определя от автора и зависи от спецификите на изследваните материали. Желателно е всяка каталожна единица да съдържа препратка към изображение;

– За изписване на **старобългарски и среднобългарски текстове** и надписи се използват шрифтовете CyrillicaOchrid10U и CyrillicaOldStyle10U. За **гръцки** – Times New Roman;

– Използване на ***курсив*** – за изписване на латински, гръцки, романизирани гръцки, старобългарски, латинизирани османо-турски и т.н. топоними, хидроними, селищни имена и термини, напр.: *Haemimontus, Μεγάλη Πρεσθλάβα, Hacıoğlu Pazari, annona militaris, φλάσκιον, loros, chlamys, cebelü, Vezir-i azam* и т.н.;

– Използване на ***курсив*** – за пряко цитиране в кавички „“ на големи пасажи (по-дълги от едно изречение).

VII. Цитиране в основния текст

– Цитирането на източниците се предава по т.нар. Харвардска система: в кръгли скоби в текста се изписва фамилното име на автора и годината на публикуване, без запетая между тях; следва запетая, след която се посочва цитираната страница/-и, илюстрация/-и, бележка под линия, каталожен номер и т.н., напр.: (Марков 1998, 23 – 25) или (Марков 1985, 43, обр. 12), или (Марков 2005, 54, бел. 3), или (Марков 2006, 103, кат. № 25);

– Възможен е и следният пример: „ *... Според последната публикация на Марков (2023, 23 – 24)* …“, в който в скобите са само годината и страниците, при положение че позоваването е непосредствено след името на автора в текста;

– Възможен е и следният пример: „ *... На темата е посветена цяла монография (Марков 2022) ...*“, в който не се посочват конкретни страници;

– В случай че дадено позоваване съдържа повече от една публикация на един и същи автор, името му не се повтаря, напр.: (Марков 1998, 56; 2000, 34 – 37). В скобите годините на публикуване се подреждат хронологически;

– Публикации на един и същи автор, излезли в една и съща година, се обозначават чрез добавяне на малка буква а, б, в, г, и т.н. към годината на публикуване, напр.: (Марков 1995а, 45 – 50) или (Марков 1995а; 1995б). Буквените означения трябва да бъдат отразени и на съответните места в списъка с използваната литература;

– Когато авторите са двама, се изписват и двете фамилии, разделени с /, напр.: (Марков / Петров 1965, 22, таблица 3);

– Когато авторите са повече от двама, се посочва името само на водещия автор, последвано от „и др.“ (за заглавия на кирилица) и „et al.“ (за заглавия на латиница), напр.: (Марков и др. 1972, 122, бел. 212; Markov et al. 2021, 33 – 66);

– Два и повече източника в една и съща референция се разделят с точка и запетая, напр.: (Марков 2008, 203, кат № 88; Петров 2009, 64, обр. 4).

VIII. Цитиране на антични и средновековни автори, епиграфски корпуси, документални и архивни сборници, речници

– Цитирането на **антични и средновековни автори и произведения** става според следния широко използван модел: в текста в кръгли скоби се посочват на латиница **без съкращения** (Име на автора, *Заглавие в курсив*, пореден номер на книга с латински цифри, номер на глава, номер на раздел, ред), напр.: (Herodotus, *Historiae*, I, 32, 7), (Vergilius, *Aeneid*, II, 49), (Eusebius, *Vita Constantini*, I, 28), (Ioannis Cantacuzeni, *Historia*, II, 3);

– В случай че произведението е анонимно се цитира така: (*Itinerarium Antonini Augusti*, 175, 1–5), (*Geoponika*, VI, 1 – 19);

– В списъка на цитираната литература, в частта „Исторически извори“ позоваванията се разгръщат, за да се посочи използваното издание, напр.:

Herodotus: C. Hude (ed.). Herodoti Historiae. Tomvs prior: Libros I–IV continens. Oxford, 1908.

Itinerarium Antonini Augusti: O. Curtz (ed.). Itineraria Antonini Augusti et Burdigalense (=Itineraria Romana, v. 1). Liepzig, 1929.

Ioannis Cantacuzeni: Л. Йончев (пр.). Ioannis Cantacuzeni – Historia. – В: М. Войнов, В. Тъпкова-Заимова, Л. Йончев (ред.). Гръцки извори за българската история. Том X (=Извори за българската история. Том XXII). София, 1980, 218 – 396.

– Цитирането на **епиграфски корпуси** става, като в кръгли скоби в текста се посочва международно признатото съкращение на дадения корпус, последвано от номера на надписа в корпуса, напр.: (IGBulg III/2, 1771), (ILBulg, 244), (SGLIBulg, 183);

– Съкращенията на посочените корпуси се разгръщат в списъка на цитираната литература по следния начин:

IGBulg III/2: G. Mihailov (ed). Inscriptiones Graecae in Bulgaria repertae. Vol. III.2. Inscriptiones inter Haemum et Rhodopem repertae. Fasciculus posterior: A territorio Philippopolitano usque ad oram Ponticam. София, 1964.

ILBulg: B. Gerov. Inscriptiones Latinae in Bulgaria repertae. София, 1989.

– **Архивни и документални сборници** се цитират, като в кръгли скоби в текста се поставя абревиатура от буквите на заглавието на сборника, последвана от годината на издаване, страниците и номера на документа в сборника (ако има такъв), напр.: (ТИБИ 1986, 206 – 209, № 37), (ООДЗТ 1993, 47, № 82), (Архив ГСР 1966, 910), (DBFP: Third Series 1949, 260 – 261, No 795), (БСОВ 1981, 639 – 640);

– В списъка на цитираната литература, в частта „Исторически извори“ позоваванията се разгръщат цялостно, напр.:

ТИБИ 1986: С. Димитров, Е. Грозданова, С. Андреев (ред.). Турски извори за българската история. Том VII (=Извори за българската история. Том XX). София, 1986.

ООДЗТ 1993: С. Андреев (ред.). Опис на османотурските документи за занаяти и търговия (XVI – XIX в.), запазени в Ориенталския отдел на Народна библиотека „Св. св. Кирил и Методий“. София, 1993.

Архив ГСР 1966: Н. Трайков (ред.). Архив на Г. С. Раковски. Том III. Писма до Раковски 1861 г. София, 1966.

DBFP: Third Series 1949: E. L. Woodward, R. Butler (eds.). Documents on British Foreign Policy 1919 – 1939. Third Series. Vol. II. 1938. London, 1949.

БСОВ 1981: В. Божинов, Р. П. Гришина (ред.). Българо-съветски отношения и връзки. Документи и материали. Том II. 1944 – 1958. София, 1981.

– **Речници** се цитират, като в кръгли скоби се дава абревиатура от буквите на заглавието на речника, последвана от годината на издаване и цитирани страници, напр.: (ODB 1991, 1818 – 1820), (RHSJ 1931, 82), (БЕР 1999)

ODB 1991: A. Kazhdan (ed.). The Oxford Dictionary of Byzantium. Vol. 1-2-3. New York – Oxford, 1991.

RHSJ 1931: T. Maretić (ed.). Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika. Dio X. Zagreb, 1931.

БЕР 1999: Български етимологичен речник. Том 5. София, 1999.

IX. Бележки под линия в основния текст

– В основния текст **могат да се използват бележки под линия** (Times New Roman, 10 pt, разредка – 1.00 pt.) в края на всяка страница, с единна за целия документ възходяща номерация с арабски цифри (команди References > Footnotes: Bottom of page, Numbering: Continues), въведени автоматично чрез команда References > Insert Footnote, без отстъп за нов ред. Цифрите на бележките в текста се въвеждат след препинателния знак, в случай че има такъв;

– **Бележки под линия се използват в следните случаи**:

– **Пояснения и добавки към основното изложение**. В тези случаи в бележката също могат да се цитират източници по посочения по-горе модел (Харвардска система), напр.:

[1] Виж например един забележителен екземпляр, който бе наскоро публикуван (Augustin 2024, 115 – 119, Cat No 10).

– **Изказване на благодарности** или посочване на **проекти**, във връзка с които или с чието финансиране е осъществено изследването;

– **Технически характеристики на апаратура**, с която е изготвен даден анализ, напр.:

[1] Изследването е извършено с оборудване, изградено със средства на Министерството на образованието и науката на Р България, в изпълнение на Националната пътна карта за научна инфраструктура ИНФРАМАТ. Използван е инструмент Bruker S1 Titan 800 ръчен анализатор при следните условия: Работна среда – Атмосферен въздух; Калибровка – Alloys (сплави); Колиматор – 5 мм; Стойности според калибровката – 15 kV, 42μA, за 49.254 сек.;

– За посочване на **архивни и библиотечни единици, музейни инвентарни номера, документи**. При първо цитиране се изписва пълното название на архива, а при последващо – само абревиатурата, напр.:

[1] Централен държавен архив (ЦДА), ф. 176 К, оп. 1ш, а.е. 309, л. 154, 155. Будапеща, 2 октомври 1940.

[1] Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ – Български исторически архив (НБКМ – БИА), ф. 1, оп. 2, а.е. 7, л. 108–109.

[1] Научен архив (НА) на БАН, Спомени на Стойчо Мошанов, IV сб., оп. 1, а.е. 163, л. 125.

[1] Başbakanlık Osmanlı Arşivi (BOA), Tahrir Defteri (TD) 77, ff. 50–138, 293–337.

[1] Инв. № НИМ 38 777.

[1] България и славянския свят, Основен фонд (БСС ОФ) № 1884.

[1] Акт № 4893 от 5 юни 1949 г. на Районен народен съвет – Гражданско отделение. Личен архив на …

– **Стенограми и стенографски дневници**, напр.:

[1] Стенографски дневници, XXI Обикновено народно събрание, II редовна сесия (Ст. дн., XXI ОНС, II РС), бр. 23, София, 28 дек. 1925 г., с. 503.

– **Вестници и периодичен печат**, напр.:

[1] В-к Дунавски лебед, I, бр. 42, 18 юли 1861 г.

[1] В-к Le Moniteur Oriental, 20.XI.1914 г., с. 1.

– **Картни материали**, напр.:

[1] Карта части Балканскаго полуострова обнимающей весь театръ войны 1877 – 1878 г. г. М 1:126000. 3 версти в 1 дюйм. [Санкт Петербург], [1884 – 1900], К. л. V. 3. Берковица, Враца.

– **Онлайн музейни колекции и интернет ресурси**, напр.:

[1] Онлайн колекция на Kunsthistorisches Museum Wien, Kunstkammer, инв. № Kunstkammer, 2138. Достъпна от: https://www.khm.at/en/research#search-collection [Посетен на 05.09.2025].

[1] Борилов синодик, л. 9а. Document ID doc_33. – Онлайн текстов корпус Cyrillomethodiana. СУ „Св. Климент Охридски“. Достъпен от: https://histdict.uni-sofia.bg/textcorpus/show/doc_33 [Посетен на 05.09.2025].

– **Търгове на аукционни къщи**, напр.:

[1] Christie’s. Islamic Art and Manuscripts. London 16 Oct 2001 / Live Auction 6497, Lot 219. Достъпно от: https://www.christies.com/en/lot/lot-3052300?ldp_breadcrumb=back [Посетено на 05.09.2025].

X. Списък на цитираната литература

– Предава се в **отделен файл, именуван на латиница с фамилията на автора**, напр.: Markov_Literatura.docx;

– Съдържа два основни раздела: **„Исторически извори / Primary sources”** и „**Цитирана литература / References“**;

– В раздела **„Исторически извори“** се включват всички цитирани издания на **антични и средновековни автори, епиграфски корпуси, издания на османски данъчни и административни документи, документални и архивни сборници, пътеписи и т.н.;**

– И двата раздела се структурират по азбучен ред, като първо се подреждат авторите на кирилица, после на латиница, а след това на други азбуки (напр. гръцка);

– Ако един автор е представен с повече от едно заглавие, те се подреждат по възходяща градация – от най-ранната към най-късната година;

– Публикации на един и същи автор, излезли в една и съща година, се обозначават чрез добавяне на малка кирилска буква – а, б, в, г, и т.н., към годината на публикуване, напр. 1995а, 1995б или съответно a, b, c, d и т.н. за заглавията на латиница;

– В списъка на цитираната литература **задължително** се изписват имената на всички автори, напр.: в основния текст се цитира (Doncheva et al. 2021), което в списъка на цитираната литература се разгръща като **Doncheva et al. 2021:** S. Doncheva, N. Arhangelova, A. Csepregi, A. Angyal, Z. Szikszai;

– Наименованията на научни списания, периодични издания и поредици **не се съкращават**, а се изписват цялостно, напр.: вместо ГМСБ се изписва „Годишник на музеите от Северна България“;

– При цитиране на научни списания, периодични издания и поредици **задължително** се посочва съответният брой, книга, том и т.н., напр.: бр. 32, кн. 2, том XXI;

– При цитиране на тематични сборници, документални и архивни сборници, каталози на изложби, сборници от конференции **задължително**, където е възможно, се посочва редакторът на изданието, напр.: Л. Вагалински (гл. ред.) или С. Александров, Б. Божкова, Е. Генчева (ред.), съответно на английски A. Kazhdan (ed.) или K. László, D. Băcueț-Crișan, I. Stanciu, F. Mărginean (eds.);

– При цитиране на статия в тематичен сборник или в том от определена поредица преди заглавието му се поставя „– В:“ или съответно „– In:“;

Примери

– **Монографии:**

Дончева 2022: С. Дончева. Производство на художествен метал в България през X век (по данни от производствените центрове в околностите на Преслав). Велико Търново, 2022.

Doncheva / Zhekova 2022: S. Doncheva, Zh. Zhekova. Production of Imitative Byzantine Folles in the First Bulgarian Kingdom. Veliko Tarnovo, 2022.

– Двуезични монографии:

Станилов 2006: С. Станилов. Художественият метал на българското ханство на Дунав (7 – 9 век). Опит за емпирично изследване (=**Stanilov 2006:** S. Stanilov. Die Metallkunst des Bulgarenkhanats an der Donau (7. – 9. Jh). София, 2006.

– Монографии, част от поредици:

Рабовянов 2011: Д. Рабовянов. Извънстоличните каменни крепости на Първото българско царство (IX – началото на XI век) (=Л. Вагалински (гл. ред.). Дисертации. Том 5). София, 2011.

Pavlikianov 2014: C. Pavlikianov. The Medieval Greek and Bulgarian Documents of the Athonite Monastery of Zographou (980 – 1600) (=Университетска библиотека №512). Sofia, 2014.

Szőke 2021: B. M. Szőke. Die Karolingerzeit in Pannonien (=Monographien des Römisch-Germanischen Zentralmuseums. Band 145). Mainz, 2021.

– Статии в монографии със събрани съчинения на автора:

Овчаров 2006: Н. Овчаров. „Проклетият нежит“ (Между археологията и етнологията). – В: Н. Овчаров. Исторически приноси към старобългарската и старославянската епиграфика и книжовност. София, 2006.

– Каталози на изложби:

Горянова / Грозданова 2019: С. Горянова, Г. Грозданова (съст.). До портите на княжеския дворец. Съкровища от Велики Преслав. Каталог на изложба (=Каталози. Том XV). Национален археологически институт с музей. София, 2019.

– Статии в научни списания:

Doncheva / Nikolov 2007: S. Doncheva, N. Nikolov. An early medieval amulet-seal from North-Eastern Bulgaria. – Archaeologia Bulgarica, XI, 2, 2007, 61 – 69.

– Статии в онлайн списания:

Мичева-Пейчева 2015: К. Мичева-Пейчева. Злите сили в средновековните апокрифни молитви. – Sѣlw. Е-списание в областта на хуманитаристиката за българистични изследвания в периода X – XXI век, 5, 2015. Достъпно от: http://www.abcdar.com/magazine/V/Micheva-Peycheva_1314-9067_V.pdf [Прегледан на 05.09.2025].

– Статии в поредици:

Атанасов 1992: Г. Атанасов. За появата, семантиката и разпространението на двойния кръст в средновековна България. – Известия на Исторически музей – Кюстендил, том IV, 1992, 207 – 217.

Попконстантинов / Костова 2013: К. Попконстантинов, Р. Костова. Манастирът на Георги, Синкел български в Преслав: Историята на една българска аристократична фамилия от X в. – В: С. Бонев (отг. ред.). Преслав, том 7. Велико Търново, 2013, 42 – 62.

Georgiev 1995: P. Georgiev. The Bronze Rosette from Pliska. On decoding the runic inscriptions in Bulgaria. – Byzantinoslavica, vol. LVI, Part 3. ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Studia byzantina ac slavica Vladimiro Vavrinek ad annum sexagesimum quintum dedicate. Prague, 1995, 547 – 555.

– Двуезични статии в поредици:

Марков 2023: Н. Марков. Едно „новооткрито“ съкровище с изделия на чипровските златари от XVII век (=**Markov 2023:** N. Markov. A “newly discovered” treasure of 17th century Chiprovtsi goldsmiths’ products). – В: Юбилеен сборник 50 години Национален исторически музей (=Известия на Националния исторически музей, том XXXVI) (=National History Museum 50th Anniversary Collection (=Proceedings of the National Museum of History, vol. XXXVI). София, 2023, 323 – 352.

– Статии в сборници от конференции:

Илиева 2008: Г. Илиева. Християнска символика върху археологически паметници от времето на княз Борис Първи. – В: П. Георгиев (ред.). Християнската култура в средновековна България. Материали от Национална научна конференция, Шумен 2–4 май 2007 година, по случай 1100 години от смъртта на Св. Княз Борис-Михаил (ок. 835–907 г.). Велико Търново, 2008, 323 – 344.

– Статии в тематични сборници:

Макарова / Плетнева 1984: Т. И. Макарова, С. А. Плетнева. Типология и топография знаков мастеров на стенах внутреннего города Плиски. – Във: В. Гюзелев (отг. ред.). Сборник в памет на проф. Станчо Ваклинов. София, 1984, 212 – 223.

– Статии в тематични сборници, част от поредици:

Аладжов 2020: Ж. Аладжов. Нов медальон с ипсилон и кръст от разкопките във Велики Преслав. – В: С. Александров, Б. Божкова, Е. Генчева (ред.). In memoriam Ivani Venedikov. По случай 100-годишнината от рождението му (=Годишник на Националния археологически музей, том XIV). София, 2020, 399 – 401.

Doncheva et al. 2021: S. Doncheva, N. Arhangelova, A. Csepregi, A. Angyal, Z. Szikszai. PIXE – Analyse of Ingots and Scrap from the Metal Art Production Centre Near Nadarevo, Targovishte Municipality. – In: K. László, D. Băcueț-Crișan, I. Stanciu, F. Mărginean (Eds.). Exploring Dwellings and Manufacturing Spaces in Medieval Context (7th – 14th Centuries) (=Orbis Mediaevalis, vol. III). Cluj-Napoca, 2021, 191 – 208.

– Справочници и енциклопедии:

Добрев / Попконстантинов 1985: И. Добрев, К. Попконстантинов. Епиграфика старобългарска. – В: П. Динеков, Л. Грашева, С. Николова (ред.). Кирило-Методиевска енциклопедия, том 1. София, 1985, 674.

Андреев 2012: Й. Андреев. Теодосий Търновски. – В: Й. Андреев, И. Лазаров, П. Павлов. Кой кой е в средновековна България. София, 2012, 665 – 670.

XI. Опис на изображенията

– Предава се в **отделен файл, именуван на латиница с фамилията на автора**, напр.: Markov_Captions.doc;

– Обозначават се с „Обр.“ на български, и съответно “Fig.” на английски език.;

– Анотациите трябва да са номерирани с поредни номера и в последователността, в която се появяват в текста;

– След анотацията в кръгли скоби **задължително** се посочва **авторът** на фотографията, чертежа, рисунката и т.н., или източникът, от който е взето изображението, напр.: (Автор: П. Петров); (Снимка: Г. Георгиев); (Рисунка: Д. Димитров); (Дигитализация: С. Стефанов); (по Марков 2005, 67, обр. 3); (по Онлайн колекция на Kunsthistorisches Museum Wien, Kunstkammer, инв. № Kunstkammer, 2138); (по Christie’s. Islamic Art and Manuscripts. London 16 Oct 2001 / Live Auction 6497, Lot 219).

XII. Изображения

– Приемат се само висококачествени фотографски и графични изображения;

– Снимките и графиките следва да бъдат представени в готов вид, който не се нуждае от ретуш. Изображенията трябва да са във формат *.JPG, *.TIF или *.PNG **с резолюция най-малко 400 dpi**;

– Всяко **изображение** се предава в отделен файл;

– Не се приемат изображения, които са вмъкнати в текстовите файлове (*.doc или *.rtf);

– Не се приемат изображения, обединени в един *.pdf или *.tiff файл;

– Всеки файл с изображение се именува с пореден номер, съответстващ на появата му в **основния текст** и на номерата в **описа на изображенията**, напр. Markov_fig.1.jpg, Markov_fig.2.tiff и т.н. В случай че изображението е част от табло, тогава файлът се именува Markov_fig.3-1.jpg или Markov_fig.3a.jpg и т.н.

Забележка:

Редколегията напомня, че е препоръчително ръкописите **да се предават своевременно, без да се изчаква крайния срок.** По този начин Редколегията ще разполага с необходимото техническо време за обсъждане на текстовете, както и за предаването им за превод и предпечатна подготовка.

За контакти: проф. Иван Христов – гл. редактор
Панайот Антонов – секретар
E-mail: nim_izvestiya@abv.bg
Редколегия на ИНИМ